

jeg, at saaledes som Statshuusholdningens Krav i de senere Aar have befundet sig i Stigen, kan det ikke ventes, at man ialfsald længe vil kunne frigjøre sig fra Fordringen om et stadigt yderligere Tilskud til Statskassens Indtægter. Spørgsmaalet er derfor kun, naar dette Tidspunkt maa være kommet. Den høitærede Finantsminister mener, at det alt er kommet, og han har i saa Henseende blandt Andet henviist til, at Skatteyderne ifjor have været frie for nogen extraordinair Udskrivning, og at det forløbne Aar har givet en god Høst. Næst at bemærke, at ifølge de menneskelige Forhold har vistnok den Omstændighed, at man ifjor ingen extraordinair Skat har svaret, ikke gjort den enkelte Skatteyder synderlig mere tilbøielig til eller istand til at svare en saadan iaar, maa jeg ogsaa med Hensyn til, at den gode Høst er bleven anført som et Motiv til nu at indføre den extraordinaire Skat, bemærke, at dette muligens kan gjælde med Hensyn til Landet; men efter de Erfaringer, jeg har i min Kred, troer jeg ingenlunde, at Efterveerne af det høist uheldige Aar 1868 ere forsvundne. Jeg er overbevist om, at en Skat, som foreslaaet, af 2 Millioner i Kjøbstæderne vil blive modtagen med stor Misnoie og tillige for mange Enkelte vil falde overmaade trykkende. Jeg vil derfor henstille, at man tager det nøiere under Overveelse, inden man gaaer til at udskrive en extraordinair Skat, og at man indskrænker den til det mindst Mulige, til det, som efter vor hele finantsielle Stilling maatte vise sig at være absolut fornødent.

C. B. Nimestad: Vi ere ved Finantslovens 1ste Behandling iaar slupne for de vidtgaaende Betragtninger, som vi ifjor hørte om, hvorvidt vi i det Hele taget skulde betragte vor Status som mørk. Dette er heldigt, fordi alle de Betragtninger, som kom frem, viste sig at være meer eller mindre urigtige; der er ingen af dem, som har givet et fuldstændig klart Billede — eller et Billede, som er flaaet til indtil dette Dieblif — af vor finantsielle Stilling. Sagen er nemlig den, at vor finantsielle Stilling er, som den er, og vi ere nødte til at tage den, som

den er; hvad enten den er lys eller mørk, det gjør Intet til Sagen. — Da den høitærede Finantsminister først sagde, at vi havde en Underbalance paa 5,150,000 Rd., saaldt dette vel sagtens tungt i Alles Øren, det er en Underbalance som hos en Stormagt. De jamrede sig forrige Aar i Preussen over en Underbalance paa $5\frac{1}{3}$ Million Thaler, og naar dette er en betydelig Underbalance for en Magt som Preussen, saa maatte jo en Underbalance paa $5\frac{1}{6}$ Million for et Land som Danmark være en særdeles stor Underbalance. Men det er heller ikke saaledes, det er ikke Tilfældet, at Underbalancen er saa betydelig; dette er imidlertid fremsat af ærede Talere før mig, og jeg skal derfor selvfølgelig ikke indlade mig dybere derpaa. — Jeg skal nu tillade mig, at forudskikke den Bemærkning, at ligesom den høitærede Finantsminister, dengang han talte om Finantsloven, ikke kunde lade være at komme ind paa Loven om en overordentlig Skat, og ligesom han heller ikke, da han forelagde Lovforslaget om en overordentlig Skat, kunde lade være at komme ind paa Finantslovsforslaget, saaledes vil det være umuligt her at undgaae at komme ind paa Lovforslaget om den overordentlige Skat, og jeg mener derfor, at den høitærede Formand ikke vil have Noget imod, at man behandler denne Sag. Det er virkelig saaledes, at de to Lovforslag ere saaledes indviklede i hinanden, at det ikke er muligt at gennemgaae det ene fyldestgjørende, uden at tage det andet med. Det vil erindres, at den høitærede Finantsminister ifjor tog sit Lovforslag om en overordentlig Skat paa 1 Million Rd. tilbage. Det vil tillige erindres, at han da fastslog sit Princip, hvilket Princip han fremsatte saa bestemt, at han føiede til, at han paa ingen Maade vilde fravige det, og han definerede det saaledes, at contractmæssige Afdrag paa Statsgjælden skulde tages af Reserverfonden, og at Ternbanendgifter og, hvad derhen hørte, ligeledes skulde tages af Activerne, men at de øvrige Understud i fornødent Fald skulde dækkes ved Tilskud af Statsborgernes Kommer. Dette Princip har den høitærede Minister frafaldet iaar; dersom Ministeren skulde have holdt fast ved dette Princip,